

For at gøre fremmede så danske som muligt kulturelt og sprogligt skal det offentlige ikke bekoste kroner i den danske folkeskole til denne undervisningsform.

Jeg ved godt, at mange ikke vil sammenligne adoptionsbørn med dem, der er kommet fra andre lande, f.eks. det tidligere Jugoslavien, og det kan til dels også være rigtigt, men hvis de pågældende grupper ønsker deres eget modersmål som grundlag for at komme videre i samfundet, og hvis de mener, at det er den rigtige måde at gøre det på, må de pågældende forældre – eller bedsteforældre for den sags skyld – selv give de unge mennesker undervisning.

Jeg skal ikke undlade at komme ind på andre aspekter af de to forslag, vi taler om her i dag. Det Konservative Folkepartis forslag påpeger, at børn i folkeskolens almindelige klasser skal kunne tale og forstå dansk på et niveau, der overflødiggør tolke eller brug af tolkersystemet. Heri er vi i Fremskridtspartiet helt enige, som jeg også sagde indledningsvis. Vi er også enige i, at der skal oprettes modtageklasser, hvor de fremmedsprogede børn kan lære dansk forud for en indslusning i folkeskolens almindelige klasser.

Vi er ganske klart også enige i, at man bør tilstræbe, at børn fra modtageklasserne efterfølgende højst udgør en fjerdedel af eleverne i folkeskolens almindelige klasser, men vil godt påpege, at det for os at se også kan være et højt tal med 25 pct. udlændinge i klasserne. Det er dog et skridt i den rigtige retning, der her er foreslået af De Konservative.

Fremskridtspartiet opfordrer til, at vi accepterer det konservative forslag, men sidst og ikke mindst Fremskridtspartiets forslag, der er en opstramning af det sidste punkt i Det Konservative Folkepartis forslag: at kommunerne selv skal kunne vurdere, om der skal være modersmålsundervisning i den danske folkeskole.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi har uden tvivl stigende problemer med integration af indvandrere, og derfor har den nuværende regering også taget en række initiativer, hvis formål netop er at løse de problemer, som forslagsstillerne her har fremhævet.

Som opfølgning på arbejdet i regeringens Byudvalg har Undervisningsministeriet iværksat et integrationsprojekt med et sekretariat i Folkeskoleafdelingen. Indtil nu har sekretariatet behandlet 299 ansøgninger, og 108 er imødekommet. Der er tale om initiativer, hvor der eks-

perimenteres med nye indskolingsordninger for indvandrere, anderledes danskundervisning, forbedret forældresamarbejde m.v. Disse forsøg fortsætter og videreudvikles, og indtil videre er der sat 100 mio. kr. af til det initiativ.

Desværre er der ikke nogen håndfaste eller lette svar på de problemer, som vedrører vores fremmedsprogede elever. Der er ikke nogen mirakelkur eller snuoptagelsesløsning, som med sikkerhed vil virke. Det er derfor nødvendigt med forsøgs- og udviklingsarbejde, og derfor mener jeg også, at vi nu må slå koldt vand i blodet og vente på de resultater, som bl.a. Byudvalgets arbejde resulterer i. Vi kan netop håbe, at vi her får nogle erfaringer, som er så gode, at de kan danne skole for, hvordan vi løser problemerne.

De redskaber, som forslagsstillerne til beslutningsforslagene er fremkommet med, kan jeg ikke på nogen måde tilslutte mig.

Lad mig sige om kvoteringsforslaget, at tvungen henvisning af bestemte elever til bestemte skoler vil være et brud på reglerne i FN's og Europarådets menneskerettighedskonventioner. Tænk også på alle de problemer, vi vil få, hvis vi skal til at flytte rundt på danske elever! Så vil jeg godt høre, hvad den danske befolkning siger.

Om dansk og indslusningsordninger vil jeg sige, at selvfølgelig skal vore indvandrere lære at tale dansk. Det at kunne det danske sprog er en forudsætning for overhovedet at klare sig her i landet. Men vi er i gang. Der er mange skoler, der allerede nu laver indslusningsklasser, hvor de fremmedsprogede elever kan starte deres skolekarriere.

Men i hvor lang tid skal de blive gående dér? Det er det, der er spørgsmålet. Skal de blive gående, til de kan perfekt dansk? Som en ekskurs skal jeg måske bemærke, at der også er mange danske elever, der kommer i skole, som heller ikke kan det danske sprog perfekt.

Dertil kommer, at hvis man bliver gående i disse specialklasser for længe, hæmmer man jo netop muligheden for at blive en del af det danske samfund, fordi man bliver tvunget til at snakke med de klassekammerater, som heller ikke kan dansk. En forudsætning for at lære dansk er, at man omgås danske elever.

Om modersmålsundervisningen vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med fru Anne Bastrup i, at en forudsætning for at lære dansk er, at man kan sit modersmål ordentligt, ikke fordi sproget i sig selv er vigtigt, men fordi begrebsdannelse og sprog hænger sammen. Vi differentierer vores verden gennem sproget, og